

KS. GÓRSKI WŁADYSŁAW (1840-1899)

Urodził się 21 stycznia 1840 roku w Sikorzynie koło Gostynia, w rodzinie nauczyciela Józefa i Honoraty z Saganowskich. Uczęszczał do gimnazjum w Głogowie, gdzie 6 grudnia 1864 roku zdał egzamin dojrzałości. W 1865 roku, w kilka miesięcy po maturze, został skazany przez sąd pruski w Lesznie na 3 dni więzienia „za naruszanie spokoju publicznego”, lecz bliższych szczegółów o tym wydarzeniu brak. W latach 1865-1868 kształcił się w seminarium duchownym w Poznaniu i Gnieźnie. Świecenia kapłańskie przyjął 30 lipca 1868 roku w Gnieźnie.

Niebawem został ustanowiony wikariuszem w Krobi. W 1872 roku prowadził polską agitację w czasie kampanii wyborczej w okręgu wschowsko-krobskim, a władze pruskie oskarżały go o inspirowanie protestów przeciwko sposobowi wyborów i domagania się anulowania ich wyników. W okresie kulturkampfu występował przeciwko ustawom majowym. Rozpoczął wówczas działalność społeczno-gospodarczą, inicjując w 1873 roku utworzenie Banku Ludowego w Krobi. Stał na czele tej instytucji jako prezes Rady Nadzorczej Banku. Był również członkiem Centralnego Towarzystwa Gospodarczego w Poznaniu.

Po blisko 20 latach pracy duszpasterskiej w Krobi otrzymał 28 marca 1887 roku probostwo w Gostyniu, gdzie pozostał do końca życia. Pracując w Krobi, a następnie w Gostyniu potrafił pozyskać zaufanie miejscowej ludności zarówno Polaków, jak i Niemców. W związku z tym zarzucono mu ze strony władz, że ulegający jego wpływom katolicy – Niemcy polonizowali się. W 1883 roku wybrano go członkiem Komitetu Powiatowego Towarzystwa Pomocy Naukowej im. Karola Marcinkowskiego w Krobi. Później działał w tymże towarzystwie w powiecie gostyńskim (był m.in. sekretarzem i skarbnikiem). Od 1889 roku należał do zarządu szkół miejskich w Gostyniu. W 1896 roku założył Katolickie Towarzystwo Robotników Polskich w Gostyniu i był jego patronem. Mimo że władze pruskie uważały go za oddanego sprawie polskiej, nie wykraczał poza granice lojalności. Zmarł 12 września 1899 roku w Gostyniu.